

Lovforslag nr. L 27

Folketinget 2015-16

Fremsat den 7. oktober 2015 af beskæftigelsesministeren (Jørn Neergaard Larsen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om arbejdsskadesikring i Grønland

(Tekniske justeringer)

§ 1

I lov nr. 1528 af 21. december 2010 om arbejdsskadesikring i Grønland foretages følgende ændringer:

1. § 14, stk. 1 og 2, affattes således:

»§ 14. Tilskadekomne kan få erstatning for udgifter til sygebehandling og optræning under sagens behandling eller under sagens genoptagelse efter § 47, når sygebehandlingen og optræningen er nødvendig for at opnå bedst mulig helbredelse for arbejdsskadens følger. Erstatning til personer, der ikke er sygesikret i Grønland, kan ikke ydes i videre omfang end erstatning til personer, der er sygesikret i Grønland. Optræningen skal foretages som efterbehandling under lægelig kontrol i umiddelbar tilknytning til sygebehandlingen.

Stk. 2. Tilskadekomne kan få erstatning for udgifter til anskaffelse af kørestole, proteser, briller og andre personlige hjælpemidler, når det er nødvendigt for at sikre sygebehandlingen eller genoptræningens resultater, for at formindske arbejdsskadens følger eller for nøjere at kunne bestemme omfanget af erhvervsevnetabet og graden af varigt men, og udgiften ikke kan afholdes af det offentlige efter gældende regler om sundhedsydelse eller sociale ydelse.«

2. I § 14, stk. 5, ændres: »og på udgifterne til transport og ophold« til: »og på øvrige erstatningsudgifter, jf. § 10, nr. 2 - 4«.

3. § 17, 2. pkt., affattes således:

»Tilkendes tilskadekomne erstatning for tab af erhvervs-evne, jf. § 21, ophører retten til dagpenge dog senest den dag, da tilkendelsen af erstatning får virkning.«

4. I § 43, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »Arbejdsskadestyrelsens«: »eller Ankestyrelsens«.

5. § 43, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Arbejdsskadestyrelsen kan benytte private rejsearrangører til at arrangere rejse og ophold i forbindelse med undersøgelse og behandling.«

6. § 49, stk. 8, affattes således:

»Stk. 8. Arbejdsskadestyrelsens direktør fastsætter efter forhandling med Grønlands Selvstyre nærmere regler for behandlingen af klager over afgørelser truffet efter denne lov.«

7. I § 64, stk. 1, indsættes efter 1. pkt.:

»Det samme gælder staten, Grønlands Selvstyre og kommunerne i det omfang, de har benyttet adgangen til selvforsikring, jf. § 52, stk. 5.«

§ 2

Loven træder i kraft den 1. januar 2016.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Ved lov nr. 1528 af 21. december 2010 blev der indført en egentlig lov om arbejdsskadesikring i Grønland til afløsning af den tidligere ordning, som byggede på ikraftsættelse af den danske arbejdsskadelov ved anordning. Loven har nu været i kraft i 4 år, og der er indhentet erfaringer med administrationen af loven. Loven har vist sig at fungere godt i det grønlandske samfund. Der har imidlertid vist sig behov for nogle mindre justeringer af loven, som skal sikre, at arbejdsskadeordningen i Grønland bliver yderligere integreret i det grønlandske samfund.

Loven administreres af Arbejdsskadestyrelsen gennem en lokal enhed betegnet Center for Arbejdsskader i Nuuk. Enheden råder over personale, der taler og skriver grønlandsk, dansk og engelsk, og har derfor kunnet opfylde kravene i lov om en sprogpolitik i Grønland.

Samtidigt med indførelsen af den nye lov blev Center for Arbejdsskader optaget som en enhed i Arbejdsskadestyrelsen. Center for Arbejdsskader fik derved adgang til Arbejdsskadestyrelsens sagsbehandlingssystemer og til den støtte til sagsbehandlingen og den efteruddannelse af personalet, som alle enheder i Arbejdsskadestyrelsen har adgang til. Dette har styrket den grønlandske arbejdsskadeadministration betydeligt, og sagsbehandlingstiderne er som følge heraf stærkt reduceret, og den service, som Center for Arbejdsskader nu yder til brugerne af ordningen, er betydeligt forbedret.

2. Lovforslagets baggrund og formål

Forslaget bygger på de erfaringer, som Arbejdsskadestyrelsen har fået med administrationen af loven gennem Center for Arbejdsskader.

De foreslåede ændringer har til formål at tilpasse arbejdsskadeordningen yderligere til det grønlandske samfund. Det er således en forudsætning, som er udtrykt i forarbejderne til loven, at der vil blive foretaget de nødvendige justeringer af loven, når der er behov for det for at opnå en bedre integrering af arbejdsskadeordningen i Grønland.

3. Lovforslagets indhold i hovedtræk

Lovforslaget indeholder følgende hovedelementer:

1. erstatning for udgifter til behandling og genoptræning (præcisering af omfanget af reglerne)
2. rejsebureauer kan arrangere rejser og ophold for tilskadekomne i forbindelse med lægeundersøgelser m.v.

3. staten, Selvstyret og selvforsikrede kommuner skal betale for sagsbehandling af egne sager

Derudover foreslås der en række mindre og hovedsageligt sproglige justeringer og præciseringer af loven.

3.1 Erstatning for udgifter til behandling og genoptræning

3.1.1. Gældende lov

Lovens § 14 giver tilskadekomne ret til erstatning for udgifter til sygebehandling, optræning og hjælpemidler, som under arbejdsskadesagens behandling er nødvendige for at sikre bedst mulig helbredelse i det omfang, ydelserne ikke gives gratis i sundhedsvæsenet eller udgifterne ikke dækkes efter gældende regler om sociale ydelser. Det er det offentlige sundhedsvæsen i Grønland, der har forpligtelsen til at sørge for lægelig og medicinsk behandling til borgerne, herunder til personer med en arbejdsskade. Formålet med reglen i lovens § 14 er alene at friholde tilskadekomne for udgifter, som opstår på grund af regler om egenbetaling i det offentlige sundhedssystem. Dette princip gælder også efter den i Danmark gældende lov om arbejdsskadesikring. Arbejdsskadesikringen fungerer hverken i Danmark eller i Grønland som en alternativ sundhedsforsikring for personer, der ikke er sygesikret.

3.1.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser

Der er behov for i § 14, stk. 1, at tydeliggøre, at arbejdsskadesikringen alene yder erstatning for udgifter til sygebehandling, medicin og genoptræning, som tilskadekomne selv må afholde, fordi behandlingen m.v. i det offentlige sundhedssystem ikke er gratis. Med forslaget understreges det, at arbejdsskadesikringen ikke har nogen forpligtelse til at betale for sygebehandling og andre sundhedsydelser til personer, der ikke er sikret efter den grønlandske sundhedslovgivning, i noget videre omfang end i forhold til personer, der er sikret i det grønlandske sundhedssystem. Præciseringen skal forebygge de misforståelser, som kan opstå især i forhold til udenlandske arbejdstagere, som skal arbejde i Grønland i kortere tid i storskalaprojekter, og som ikke opfylder betingelserne for at blive sundhedssikret i Grønland. Det forhold, at de pågældende ikke kan blive sundhedssikret i det grønlandske sundhedssystem, bør ikke føre til, at arbejdsskadesikringen betaler for de behandlingsydelser, som de tilskadekomne har behov for.

3.1.3. Lovforslagets indhold

Det foreslås derfor, at bestemmelsen i § 14, stk. 1, 1. og 2. pkt., justeres således, at det klart fremgår, at arbejdsskadesikringen ikke har nogen forpligtelse til at yde behandlingstilbud eller til at betale for nødvendig sygebehandling, men

kun til at erstatte udgifter i et omfang, som en tilskadekomne, der er sundhedssikret i Grønland, måtte have. Samtidigt indsættes en henvisning til lovens § 47, som skal tydeliggøre, at retten til erstatning også gælder, når sagen genoptages i medfør af § 47. Der er ikke tilsigtet nogen realitetsændring med forslaget, men udelukkende en præcisering af gældende regler og praksis. § 14, stk. 1, 3. pkt., ændres ikke.

Forslaget udmøntes i § 1, nr. 1.

3.2. Rejsebureauer kan arrangere rejser og ophold for tilskadekomne i forbindelse med lægeundersøgelser

3.2.1. Gældende lov

Arbejdsskadesikringen i Grønland administreres af Center for Arbejdsskader i Nuuk, som blandt andet sørger for, at tilskadekomne bliver undersøgt, behandlet og genoptrænet på klinikker i og udenfor Grønland. Center for Arbejdsskadesikring har hidtil stået for at arrangere rejser og ophold. Det er forsikringsselskaberne og Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring, der betaler omkostninger til rejse og ophold, jf. lovens § 43, stk. 2. Der er tale om en administrativ opgave, der i enkelte sager kan have et betydeligt omfang. Center for Arbejdsskader har opbygget et samarbejde med danske læger, som rejser til Grønland for at foretage undersøgelser af flere tilskadekomne ad gangen. Forud for lægens ankomst er de tilskadekomne med assistance fra Center for Arbejdsskader rejst til et opholdssted, der ligger så tæt på deres bopæl som muligt, og hvor undersøgelserne af de tilskadekomne foretages. Med denne fremgangsmåde er det ikke nødvendigt at sende de tilskadekomne enkeltvis til Nuuk eller til København for at blive undersøgt, hvilket er en stor fordel for de tilskadekomne. Samtidigt bliver de omkostninger til rejse og ophold, som forsikringsselskaberne og Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring skal afholde til rejser og ophold, minimeret.

3.2.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser

De geografiske forhold og infrastrukturen i Grønland er meget forskellige fra danske forhold, ligesom transportomkostningerne kan være betydelige, ikke mindst hvis undersøgelsen eller behandlingen skal foretages i Danmark.

Det er derfor ikke hensigtsmæssigt at overlade til tilskadekomne selv at sørge for transport og indlogering og for betaling af udgifterne hertil i forbindelse med undersøgelse og behandling, sådan som det er tilfældet i Danmark. Dette har ført til, at Center for Arbejdsskader har påtaget sig arbejdet med at arrangere rejser og ophold. Som led i bestræbelserne på at bruge ressourcerne bedst muligt har Center for Arbejdsskadesikring indarbejdet den ovenfor beskrevne metode for gruppeundersøgelser i Grønland ved tilrejsende læger, som sparer de tilskadekomne for megen ulejlighed og tillige sparer forsikringsselskaberne og Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring for udgifter til rejser og ophold.

Det kræver imidlertid betydelige ressourcer i Center For Arbejdsskader at arrangere rejser og ophold.

For at spare Center for Arbejdsskader for det ressourcestræk, der er forbundet med at arrangere rejser og ophold, samt for at støtte tilskadekomne i forbindelse med rejser og ophold, finder Beskæftigelsesministeriet det hensigtsmæssigt, at der indføres hjemmel til, at Center for Arbejdsskader kan lade denne opgave varetage af eksterne rejsearrangører mod betaling. Forslaget skønnes, sammenholdt med den ovenfor beskrevne praksis for at foretage undersøgelser i Grønland ved hjælp af tilrejsende læger, samlet set ikke at medføre merudgifter for arbejdsgiverne.

Det må påregnes, at der vil være tilfælde, hvor en bestilt rejse ikke kan gennemføres på grund af vejrforholdene eller andet og ikke kan aflyses uden tab. Fakturaen for rejsen må betales af det forsikringsselskab, der hæfter for ydelser i sagen, eller af Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring i sager om erhvervs sygdomme. Denne risiko, som vurderes at være lille, kan indregnes i præmierne og bidragene.

3.2.3. Lovforslagets indhold

Der indføres hjemmel til, at Center for Arbejdsskader kan lade eksterne rejsearrangører stå for rejser og ophold mod betaling efter faktura. Reglen indsættes i § 43, stk. 3, som får en ny affattelse. Det er som hidtil forsikringsselskabet/Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring, der betaler udgifterne. § 43, stk. 1, 4 og 5, forbliver uændret. § 43, stk. 2, foreslås ændret således, at henvisningen til lægebehandling m.v. på anmodning fra Ankestyrelsen, som i gældende lov findes i § 43, stk. 3, flyttes til stk. 2, uden at der dermed tilsigtes nogen realitetsændring.

Forslaget udmøntes i § 1, nr. 4 og 5.

3.3. Staten, Selvstyret og selvforsikrende kommuner skal betale for sagsbehandlingen

3.3.1. Gældende lov

Det er et grundlæggende princip i loven, at forsikringsselskaber m.v., som hæfter for erstatningsydelserne, også skal betale for Arbejdsskadestyrelsens og Ankestyrelsens sagsbehandling af de sager, som selskaberne hæfter for. Reglen om betalingspligten findes i lovens § 64, stk. 1. Dette princip gælder også for staten, Selvstyret og de selvforsikrende kommuner, men betalingsforpligtelsen fremgår imidlertid ikke klart af loven. Spørgsmålet om, i hvilket omfang statsansatte er sikret efter lov om arbejdsskadesikring i Grønland, henholdsvis lov om arbejdsskadesikring, er afklaret ved lov nr. 1287 af 19. december 2012, som ændrede § 83, stk. 1, i lov om arbejdsskadesikring således, at den danske stat har ansvar efter lov om arbejdsskadesikring for sine i Grønland beskæftigede tjenestemænd samt for statens arbejdere i Grønland, som ikke har fast bopæl i Grønland. Æn-

dringen har virkning fra 1. januar 2013. Omvendt har staten ansvar efter lov om arbejdsskadesikring i Grønland for statens arbejdere i Grønland, som har fast bopæl i Grønland. Hverken Selvstyret eller de grønlandske kommuner har hidtil valgt at benytte deres ret til at være selvforsikrende.

3.3.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser

Arbejdsskadestyrelsens og Ankestyrelsens behandling af arbejdsskadesager betales med et beløb pr. sag af det forsikringsselskab m.v., som hæfter for erstatningsydelse i sagen. Dette gælder også for staten, Selvstyret og de selvforsikrede kommuner. Beskæftigelsesministeriet finder, at betalingsforpligtelsen bør fremgå direkte af loven. Statens betalingsforpligtelse vedrører, efter den ovenfor under punkt 3.3.1. beskrevne ændring af § 83, stk. 1, i lov om arbejdsskadesikring alene sager om statens arbejdere i Grønland, som har fast bopæl i Grønland.

3.3.3. Lovforslagets indhold

Ordlyden af lovens § 64, stk. 1, foreslås ændret således, at det klart fremgår, at den danske stat, Selvstyret og de kommuner, som vælger at bruge deres ret til at være selvforsikrende, skal betale for Arbejdsskadestyrelsens og Ankestyrelsens administration af sager, der vedrører dem.

Forslaget udmøntes i § 1, nr. 7.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Forslaget skønnes ikke at have økonomiske eller administrative konsekvenser for stat, regioner eller kommuner.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget skønnes ikke at have økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

	Positive konsekvenser/mindreudgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommune og regioner	ingen	ingen
Administrative konsekvenser for stat, kommune og regioner	ingen	ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	ingen	ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	ingen	ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	ingen	ingen
Miljømæssige konsekvenser	ingen	ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter	

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget skønnes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

7. Miljømæssige konsekvenser

Forslaget skønnes ikke at have miljømæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Forslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har været i høring i perioden 19. august til 31. september 2013 samt fornyet høring i perioden 3. til 10. februar 2014 hos relevante offentlige myndigheder og organisationer i Danmark og Grønland:

Akademikernes Sammenslutning i Grønland, Ankestyrelsen, Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring, Arbejdstilsynet i Grønland, Artorfillit Katuffiat (tjenstemændenes organisation), Beskæftigelsesministeriet, Departementet for Erhverv, Råstoffer og Arbejdsmarked, Departementet for Finanser og for Indenrigsanliggender, Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrug, Departementet for Uddannelse, Kirke, Kultur og Ligestilling, Departementet for Sundhed og Infrastruktur, Folketingets Beskæftigelsesudvalg, Forsikring & Pension, Formandens Departement, Grønlands Arbejdsgiverforening, IMAK, Nuuk (lærernes organisation), KANUKOKA, (kommunernes organisation), KNAPK (fisker og fangernes organisation), NUSUKA, (grønlandsk arbejdsgiverforening), Rigsombudsmanden i Grønland, S. I. K., Statsministeriet og Sundhedskartellet (sygeplejersker, m. fl.).

10. Sammenfattende skema

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Den foreslåede nye affattelse af § 14, stk. 1 og 2, har til formål at tydeliggøre, at der i lovens § 14 er tale om et erstatningskrav, der kan gøres gældende af den tilskadekomne, og ikke om en naturalydelse, der tilbydes af arbejdsskadesikringen, som alternativ til ydelser fra sundhedsvæsenet, til personer, som ikke har ret til ydelser fra den offentlige sygesikring i Grønland.

Der er ikke tilsigtet nogen realitetsændring i forhold til nu-gældende regler og praksis, men alene en tydeliggørelse af retstilstanden med det formål at undgå misforståelser om ydelsens karakter. Center for Arbejdsskader kan som hidtil udbetale det beløb, som erstatningen udgør, direkte til yderen, når tilskadekomne fremsætter ønske om det. Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, punkt 3.1.

Til nr. 2

Den foreslåede ændring af ordlyden af § 14, stk. 5, skal tydeliggøre, at den skønnede besparelse på udgifterne til sygedagpenge, varigt mén og tab af erhvervsevne, jf. § 10, nr. 2 - 4, kan indgå i vurderingen af, om sygebehandling og genoptræning på privathospitaler og private klinikker i Grønland eller Danmark kan betales. Dette sker allerede i praksis, og der er derfor tale om en kodificering af gældende praksis.

Det er fortsat hovedsageligt den besparelse på sygedagpengene, der kan opnås ved en forkortelse af sygebehandlingen og genoptræningen, som har størst betydning i afvejningen, men det kan tillige tælle med i vurderingen, at en forsinket behandling og genoptræning kan resultere i et større varigt mén og/eller tab af erhvervsevne med den følge, at forsikringsselskabet/Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring eller Gruppeforsikringen skal betale en større godtgørelse og erstatning, end det ville være tilfældet ved en hurtig og effektiv sygebehandling.

Til nr. 3

Der er med forslaget til en ny affattelse af § 17, 2. pkt., tale om en redaktionel ændring, der skal tydeliggøre, at det alene er tilkendelsen af erstatning for tab af erhvervsevne på mindst 15 %, der medfører bortfald af sygedagpengene. Der er ikke tilsigtet nogen realitetsændring af den gældende regel, som har til formål at sikre et samspil mellem sygedagpengeydelsen og erstatningen for tab af erhvervsevne, således at sygedagpengeydelsen bortfalder, når og hvis den afløses af en erstatning for tab af erhvervsevne. En afgørelse om, at tilskadekomne ikke er berettiget til erstatning for tab af erhvervsevne, medfører derfor ikke i sig selv bortfald af dagpengeydelsen. Sygedagpengene bortfalder dog under alle

omstændigheder, hvis tilskadekomne er arbejdsdygtig. Fristerne for afgørelse om erstatning for tab af erhvervsevne fremgår af lovens § 15, stk. 1, 2., og 3. pkt., som bestemmer, at der skal træffes afgørelse om erstatning for tab af erhvervsevne efter § 21 senest inden et år for ulykker og erhvervssygdomme på fortegnelsen henholdsvis to år for erhvervssygdomme, som ikke er på fortegnelsen. Fristerne regnes fra anmeldedatoen. Hvis tilskadekomne på det tidspunkt, hvor disse frister udløber, fortsat er sygemeldt på grund af arbejdsskadens følger, har tilskadekomne fortsat ret til sygedagpengene, medmindre der træffes afgørelse om tilkendelse af erstatning for tab af erhvervsevne.

Til nr. 4

Der er ikke tilsigtet nogen realitetsændring med forslaget til ændring af § 43, stk. 2, 1. pkt. Bestemmelsen vil med forslaget få samme indhold som gældende lovs § 43, stk. 2 og 3, idet henvisningen til lægebehandling m.v. på anmodning fra Ankestyrelsen, som i gældende lov findes i § 43, stk. 3, foreslås flyttet til stk. 2. Det foreslås samtidigt, at stk. 3 får nyt indhold, jf. forslaget under § 1, nr. 5.

Til nr. 5

Den foreslåede bestemmelse i § 43, stk. 3, er ny. Formålet er at tilgodese de tilskadekomnes behov for en ordning, der er tilpasset de grønlandske forhold. Bestemmelsen gør det muligt for Center for Arbejdsskader at købe rejser og ophold fra rejsebureauer på forsikringsselskabernes m.v. regning. I tilfælde af, at rejsen ikke kan gennemføres på grund af vejrliget eller andet, og det ikke er muligt at afbestille rejsen i tide, må forsikringsselskabet m.v. betale udgiften. Der henvises til de almindelige bemærkninger, punkt 3.2.

Til nr. 6

Der foreslås indsat en hjemmel for direktøren for Arbejdsskadestyrelsen til at udstede nærmere regler om klagesagsbehandlingen efter forhandling med Selvstyret. Formålet er at få udformet et regelsæt, der tager højde for forholdene i Grønland.

Til nr. 7

Det foreslås, at det præciseres i bestemmelsen, at staten skal betale for behandlingen af sager, der vedrører statens arbejdere med bopæl i Grønland, at Selvstyret skal betale for tilskadekomne ansatte i Selvstyret eller i institutioner under Selvstyret, og at selvforsikrende kommuner skal betale for sager vedrørende tilskadekomne kommunalt ansatte på samme måde, som det er tilfældet efter lov om arbejdsskadesikring. Der henvises til de almindelige bemærkninger, punkt 3.3.

Det foreslås, at lovændringen træder i kraft den 1. januar 2016. Lovændringen får virkning for afgørelser, der træffes fra og med ikrafttrædelsesdatoen. Det gælder både for verserende sager og nyanmeldte sager, uanset tidspunktet for ar-

bejdsskadens indtræden. Der er ikke konsekvenser af ikrafttrædelsestidspunktet for borgernes ret eller for forsikrings-selskabernes eller Arbejdsmarkedets Erhvervssydomssikrings forpligtelser efter loven.

Lovforslaget sammenholdt med gældende ret

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 14. Under sagens behandling kan udgifter til sygebehandling eller optræning betales, hvis det er nødvendigt for at opnå bedst mulig helbredelse, når udgiften ikke kan afholdes af det offentlige efter gældende regler om sundhedsydelse eller sociale ydelser. Optræningen skal foretages som efterbehandling under lægelig kontrol i umiddelbar tilknytning til sygebehandlingen.

Stk. 2. Under sagens behandling kan udgifter til anskaffelse af proteser, briller og lignende hjælpemidler samt kørestole betales, når det er nødvendigt for at sikre sygebehandlingen eller genoptræningens resultater, for at formindske arbejdsskadens følger eller for nøjere at kunne bestemme omfanget af erhvervsevnetabet og graden af varigt men og udgiften ikke kan afholdes af det offentlige efter gældende regler om sundhedsydelse eller sociale ydelser.

Stk. 3 og 4....

Stk. 5. Under sagens behandling kan udgifter til sygebehandling eller optræning på privathospitaler og private klinikker i Grønland eller Danmark betales efter fradrag af eventuelle offentlige tilskud, når betalingen modsvares af en tilsvarende besparelse på det samlede dagpengebeløb og på udgifterne til transport og ophold, som skønnes at kunne opnås, ved at den tilskadekomne ikke skal afvente behandling på offentligt sygehus eller klinik.

§ 17. Retten til dagpenge indtræder den første hele fraværsdag efter arbejdsskaden og ophører den dag, tilskadekomne er arbejdsdygtig, uanset om den tilskadekomne undlader at træde i arbejde eller at raskmelde sig. Retten til dagpenge ophører dog senest den dag, hvor Arbejdsskadestyrelsens afgørelse om erstatning for tab af erhvervsevne efter § 21 har virkning.

§ 43.

Stk. 1....

Stk. 2. Tilskadekomne har ret til at få betalt rejseudgifter ved lægebehandling m.v., jf. stk. 1, når lægebehandlingen m.v. sker efter Arbejdsskadestyrelsens anmodning.

Stk. 3. Stk. 2 gælder også, når Ankestyrelsen har begæret de oplysninger, der er nævnt i stk. 1.

§ 49.

Stk. 1-7....

Stk. 8. De regler for behandling af klagesager, der er udstedt i medfør af § 44, stk. 9, i lov om arbejdsskadesikring, finder tilsvarende anvendelse for afgørelser efter denne lov.

1. § 14, stk. 1 og 2, affattes således:

§ 14. Tilskadekomne kan få erstatning for udgifter til sygebehandling og optræning under sagens behandling eller under sagens genoptagelse efter § 47, når sygebehandlingen og optræningen er nødvendig for at opnå bedst mulig helbredelse for arbejdsskadens følger. Erstatning til personer, der ikke er sygesikret i Grønland, kan ikke ydes i videre omfang end erstatning til personer, der er sygesikret i Grønland. Optræningen skal foretages som efterbehandling under lægelig kontrol i umiddelbar tilknytning til sygebehandlingen.

Stk. 2. Tilskadekomne kan få erstatning for udgifter til anskaffelse af kørestole, proteser, briller og andre personlige hjælpemidler, når det er nødvendigt for at sikre sygebehandlingen eller genoptræningens resultater, for at formindske arbejdsskadens følger eller for nøjere at kunne bestemme omfanget af erhvervsevnetabet og graden af varigt men, og udgiften ikke kan afholdes af det offentlige efter gældende regler om sundhedsydelse eller sociale ydelser.

2. I § 14, stk. 5, ændres: "og på udgifterne til transport og ophold" til: "og på øvrige erstatningsudgifter, jf. § 10, nr. 2 - 4. "

3. § 17, 2. pkt., affattes således:

"Tilkendes tilskadekomne erstatning for tab af erhvervsevne, jf. § 21, ophører retten til dagpenge dog senest den dag, da tilkendelsen af erstatning får virkning".

4. I § 43, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter "Arbejdsskadestyrelsens": "eller Ankestyrelsens".

5. § 43, stk. 3, affattes således:

"Stk. 3. Arbejdsskadestyrelsen kan benytte private rejsearrangører til at arrangere rejse og ophold i forbindelse med undersøgelse og behandling."

6. § 49, stk. 8, affattes således:

"Stk. 8. Arbejdsskadestyrelsens direktør fastsætter efter forhandling med Grønlands Selvstyre nærmere regler for behandling af klager over afgørelser truffet efter denne lov."

§ 64.

Stk. 1. Forsikringselskaber, der tegner arbejdsulykkesforsikring, og Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring skal betale for Arbejdsskadestyrelsens og Ankestyrelsens administration af de forhold, der er omfattet af loven, og som vedrører de pågældende. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler for betalingen og opkrævningen heraf. Taksternes størrelse bekendtgøres årligt af direktøren for Arbejdsskadestyrelsen.

7. I § 64, *stk. 1*, indsættes efter 1. pkt.:

"Det samme gælder staten, Grønlands Selvstyre og kommunerne i det omfang, de har benyttet adgangen til selvforsikring, jf. § 52, *stk. 5*."

§ 2

Loven træder i kraft den 1. januar 2016.